

ALEXANDRU IOAN CUZA SI COMISIA CENTRALĂ DE LA FOCȘANI

C-dor prof.univ.dr. Jipa ROTARU*

DOI [10.56082/annalsarscihist.2024.1-2.81](https://doi.org/10.56082/annalsarscihist.2024.1-2.81)

Comemorarea a două sute de ani de la nașterea lui Alexandru Ioan Cuza se constituie într-un fericit prilej de rememorare a marilor transformări modernizatoare ale statului românesc în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, unirea Principatelor extracarpătice Moldova și Muntenia sub bagheta și autoritatea domnitorului ” unirii celei mici”, constituind debutul eforturilor românești pentru restructurarea din temelii a societății, desăvârșirea unității depline și realizarea statului național unitar.

La un asemenea moment comemorativ trebuie să ne îndreptăm atenția cu predilecție asupra celui care, născut la 20 martie 1820, la jumătatea secolului al XIX-lea era tânăr, în deplinătatea facultăților fizice și intelectuale și angajat întrutotul alături de elita intelectuală românească la înfăptuirile revoluționare ale anilor 1848-1849. Așadar, Alexandru Ioan Cuza s-a născut la Bârlad, la 20 martie 1820¹ din părinții Ioan și Sultana Cuza, familie de boieri scăpătați apropiată țăranilor. A avut un frate Dumitriu, mort în accident de călărie și o soră Sultana, căsătorită cum prefectul de Roman, Mihai Jora. Studiile elementare le-a urmat până în anul 1931 alături de M. Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Eugen Alcaz, Matei Millo, Alexandru Mavrocordat, de verii săi primari Nicolae, Ioan și Panaite Docan la pensionul lui Victor Cuonin (Cunin) din Iași, apoi, ca aproape toți fiii de boieri de atunci, este trimis pentru continuarea studiilor la Paris unde și-a luat bacalaureatul în litere în decembrie 1835. S-a înscris la Facultatea de Drept pe care nu a terminat-o, revenind în țară la 15 septembrie 1837 s-a înrolat în armată cu gradul de cadet, unde a funcționat până la 8 februarie 1840, când și-a dat demisia. Prin demisie a plecat în 1845 și de la Judecătoria ținutului Covurluiului, deoarece intrase în mișcarea unionistă. Un moment important în viața Domnitorului l-a constituit căsătoria la 30 aprilie 1844 cu Elena Rosetti, fiica postelnicului Iordache și a Ecaterinei Sturdza oficiată la Solești (moșia postelnicului) din județul Vaslui².

*Full member Academy of Romanian Scientists

¹ Conform celor scrise pe piatra funerară de la Ruginoasa și Calendarul de Gotha pentru că în legătură cu locul și data nașterii sale mai există și variant Bârlad <A.D.Xenopol> Galați <I.G.Valentineanu> sau Huși <Lucia Borș>, în detaliu la dr. Luminița și Teodora Giurgiu. Despre Alexandru Ioan Cuza Omul, în *Retrăiri istorice în veacul XXI, vol.XIII*, Editura R.Cart, București, 2019, p.62.

² Dan Berindei, *Epoca Unirii*, Editura Academiei RSR, București, 1979,p.82